

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

R. Angliae Regi Illvstri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

bus sui archiepiscopatus redditibus destitutum, & quod longo fuerat afflictus exilio, & in injuriam totius Cleri mendicare coactus, supplex & humilis proponebat. Volentes itaque ipsum tanquam fratrem nostrum & Ecclesie filium diligere ad gratiam, & te tanquam catholicum Principem & apostolicæ sedis filium specialem ad justitiam dirigere conservandam, immo directum potius exhortari, cum in contemptum ejus cujus existit minister, & apostolicæ sedis injuriam, quæ ipsum in partem sollicitudinis evocavit, & tuam etiam (ut prosequamur verum) verecundiam, cujus est frater, redundet ministrum Dei sollicitudinis nostræ confortem & regali stirpe progenitum mendicare, serenitatem regiam omni qua possumus affectione rogandam duximus & monendam quatenus tam nos quam te ipsum ab hujus onere difficultatis absolvas, & à labiis liberes detractorum, qui non solum quæ perperam attentantur ad detractionem assumunt, sed etiam secundum Prophetam exacerunt ut gladium linguas suas, tenderunt arcum rem amaram, ut sagittent innoxios in occultis. Attendas igitur quanta nos infamia, quanta te detraçtio sequeretur, si vel justa petitio exulis non introiret in aures nostras, vel te fratris exilium non moveret, & eundem Archiepiscopum ob reverentiam apostolicæ sedis, quæ te tanquam filium diligit specialem, & in hoc & majoribus de celsitudinis tuæ sinceritate confidit, in plenitudinem gratiæ regalis admittas, & diligas sicut fratrem, & velut Christi ministrum honores: ut in uno eodemque negotio Deum tibi reddas propitium, consulas apostolicæ sedis honori, tuæ salutis provideas, & fratri subvenias exulanti. Memor esto salubris consilij quod nobis per tuas literas (ut diximus) præbuiisti; & dum secundum illud nos agere recognoscis, quod agimus approbes, & regaliter exequaris; ne qui nos justè in omnibus procedere suggessisti, secundum justitiam agentibus te opponas, sed taliter ad exhortationem nostram cures cum eodem Archiepiscopo convenire quod jura ejus auferre vel minuere minime videaris & ipse contra suam & Ecclesie non veniat honestatem. Ad id autem laudabilius & celerius exequendum venerab. fratrem nostrum Rothomagen. Archiepiscopum & dilectum filium Ab-

bate de Persagnia, de quorum discretionem plenè confidimus, duximus deputandos, qui honestum modum pacis inveniant, & eundem Archiepiscopum regiæ benevolentia reconciliare studeant, & in tuæ serenitatis devotione ac obsequio solidare. Quod si fortè (quod absit) per eos tractatus pacis juxta votum nostrum & desiderium non poterit consummari, eundem Archiepiscopum ad temporalia restituere non omittas, nec impediās quò minus in spiritalibus creditæ sibi dispensationis officium exequatur; sciturus nos dilecto filio P. sanctæ Mariæ in via lata Diacono Cardinali, apostolicæ sedis Legato, dedisse firmiter in mandatis ut apud te monitis & exhortationibus diligenter insistat quòd eidem Archiepiscopo possessiones subtractas sine dilatione & difficultate restituas universas, & de proventibus inde perceptis & damnis illatis satisfacias competenter. Ita quòd si ipse aliquid serenitatis regiæ teneret exolvere, tibi cum integritate persolvat. nisi forsan quod tibi debebatur, de ipsius proventibus à te vel aliis tuo nomine sit perceptum. Datum Laterani IV. Kal. Maij.

Scriptum est super hoc Rothomagensi Archiepiscopo & Abbati de Persagnia ferè in eundem modum ut supra usque in finem, & hoc plus. Volumus autem nihilominus & mandamus ut literas nostras, quas eidem Regi pro dicto Archiepiscopo destinamus, ipsi præsentetis, & responsum ejus curetis dicto Cardinali per vos vel per literas vestras plenius intimare. Quòd si ambo &c. alter &c. Datum ut supra.

Epist. 18.

R. ANGLIÆ REGI ILLUSTR.

Apostolica sedes &c. usque in finem, & hoc plus. Alioquin cum serenitatem tuam super hoc semel & iterum & rogaverimus efficaciter & monuerimus diligenter, etsi molestius nobis quam tibi futurum existat, si te occasione qualibet molestemus, quia tamen à prædicto tuæ serenitatis consilio declinare nec volumus nec debemus, ne culpa tua nobis & in præsentem ad detractionem & in futuro imputetur ad poenam, eidem Cardinali dedimus in mandatis ut magnificentiam tuam ad hoc per interdictum totius Eboracensis provinciæ appellatione remota compellat. Et si nec sic infra tempus quod idem Legatus tibi statuerit, effe-

Epist. 19.
De eodem argumento.

ceris quod mandamus, ex tunc totam Angliam sublato appellationis obstaculo subijciat sententiæ interdicti. Eligas igitur sicut vir providus & discretus in nobis potius matris affectum quam magistris experiri rigorem, qui sine multa molestatione nostra te molestare non possumus, & in his etiam salutem tuam sollicitè procuramus; nec nobis causam vel occasionem aliquatenus tribuas, per quam fervorem illum tepescere facias, quo non mediocriter sumus ad tuum promovendum honorem accensi. Datum ut supra.

Scriptum est super hoc P. Sanctæ Mariæ in via lata Diacono Cardinali, apostolicæ sedis Legato.

*P. SANCTÆ MARIE IN VIA
lata Diac. Card. apostolicæ sedis Legato.*

Hij. 60.
Vt quicumque
beneficia in ar-
chiepiscopatu
Eboracensi co-
tra Archiepiscopi
voluntatem
acceperunt,
desistatur.

Quia diversitatem corporum diversitas sæpe sequitur animorum, ne plenitudo ecclesiasticæ jurisdictionis in plures dispensata vilesceret, sed in uno potius collata vigeret, apostolicæ sedi Dominus in beato Petro universarum Ecclesiarum & cunctorum Christi fidelium magisterium contulit & primatum: quæ, retenta sibi plenitudine potestatis, ad implendum laudabilius officium pastorale, quod omnibus eam constituit debitoricem, multos in partem sollicitudinis evocavit, sic suum dispensans onus & honorem in alios, ut nihil suo juri subtraheret, nec jurisdictionem suam in aliquo minoraret. Cum autem ex susceptæ auctoritatis officio singulis, tanquam singulorum mater, justa petentibus justitiam nec possit nec debeat denegare, cum justitia & iudicium sit præparatio sedis ejus, nos, qui ad ejus regimen sumus, licet insufficientes, assumpti, fratribus & coepiscopis nostris ad nos clamantibus non possumus in justitia non adesse, aut quod justè postulaverint non audire; ne si forsan circa exhibendam eis justitiam fuerimus inventi remissi, ipsi quoque negligentes inveniantur in reddendis juribus subditorum, & commissam sibi nostræ sollicitudinis partem minus laudabiliter exequantur, si, quod absit, nos viderint vel declinare à jure, vel non audire justitiam postulantes. Hac autem ratione diligenter inducti, venientem ad apostolicam sedem venerab. fratrem nostrum G. Eboracen. Archiepiscopum be-

nignè recepimus, & multiplices ejus curavimus querelas audire. Conquerebatur autem inter cetera, quòd cum ad eum in Eboracen. Ecclesia & in aliis Ecclesiis suis collatio pertineat præbendarum, tempore suspensionis ipsius, & postmodum etiam, quidam se præter ejus auctoritatem in ipsas intruserant, & in hoc & aliis juri ejus non modicum derogarant. Quidam etiam in quasdam abbatias diocesis Eboracen. post interpositam ad nos appellationem irrepperant, qui ab eo nec confirmationis munus nec benedictionis gratiam postularunt. Volentes igitur eidem Archiepiscopo per tuæ sollicitudinis industriam provideri, de fratrum nostrorum consilio discretioni tuæ per apostolica scripta districtè præcipiendo mandamus quatenus eos qui præbendas vel dignitates Eboracen. Ecclesiæ vel aliarum Ecclesiarum ad donationem ejus spectantes præter auctoritatem ipsius acceperunt, ad eas resignandas moneas diligentius & inducas, cum eas non possint salva conscientia detinere. Quòd si monitis tuis acquiescere fortè noluerint, eos ad id per excommunicationis sententiam & subtractionem aliorum beneficiorum suorum, non obstante confirmatione à sede apostolica obtenta sub forma communi, quæ confirmat beneficia & præbendas, sicut justè ac pacificè possidentur, appellatione remota compellas, nisi forsan aliqui præbendas ipsas vel ex speciali mandato apostolicæ sedis vel auctoritate Lateran. Concilij ab Eboracen. Capitulo sunt adepti, sic tamen ut tempus suspensionis in sex mensibus nullatenus computetur, cum illa Lateran. Concilij constitutio contra negligentes tantum & desides fuerit promulgata, & tunc, si voluerit, non tamen valuerit, Archiepiscopus ipse in conferendis præbendis uti propria potestate: à qua etsi fuerit sua culpa suspensus, non tamen ad ipsum Capitulum ex illa culpa præbendarum erat donatio devoluta, sed ad illum tempore suspensionis ipsius præbendarum donatio pertinebat qui propter ejus negligentiam & desidiam poterat præbendas donare. Tempus etiam quo ad apostolicam sedem accessit, apud illam permansit, vel recessit ab ipsa, infra sex menses nullatenus computetur. Semestre quoque tempus non à tempore vacationis præbendarum, sed notitiæ potius ipsius Archiepiscopi & commo-